

David Bowie: roc i vida

Encara amb el record del gran concert doble del *live aid* celebrat fa unes setmanes, David Bowie resumeix per a nosaltres la importància d'aquestes manifestacions.

Rafael Vallbona

Quan està a punt de casar-se de nou, quan acaba de publicar un disc amb el seu amic personal Mick Jagger, i quan acaba d'estrenar nova banda, David Bowie, l'home de les mil cares, el camaleó, i un dels músics més lúcids de l'escena pop ha parlat; i EL TEMPS ha recollit les seues paraules.

Pregunta.—*David, tu has estat un dels màxims promotors de la causa del live aid. Creus que s'ha acomplert allò que s'esperava.*

Resposta.—Jo crec que el *live aid* ho ha superat tot. La rebuda dels espectadors arreu del món, la col·laboració i la cooperació entre els artistes, els organitzadors i els equips, ha estat realment superior. Ha estat absolutament fantàstic.

M'encantaria de tornar-ho a veure. No ho sé, potser no serà possible, però aquests tipus de coses s'haurien de fer cada any. S'haurien de fer de debò. Amb un any només podem ajudar Etiòpia fins a un cert punt, i hauria de tendir a millorar. Jo crec que ens hauríem de comprometre a fer un espectacle com aquest cada any, fins que la fam a moltes zones del món, no només a Etiòpia, d'alguna manera estigués sota control.

P.—*Molta gent ha dit que això només podia passar una vegada. ¿Creus realment que pot tornar a fer-se?*

R.—Sí, i tant. Em sembla que la gent s'ho va passar tan fantàsticament... Vaja, a mi segur que m'encantaria de tornar-hi. Hi tornaria l'any que ve, sense pensar-m'ho ni un moment.

David Bowie, un artista compromés del nostre temps.

P.—*El roc ha tingut aquest potencial de convocatòria durant molt de temps, però no el feia servir. ¿Ha estat la causa etiòp el que l'ha mogut?*

R.—Jo crec que la feina que ha fet el roc ha estat d'implantar aquest sentiment de solidaritat dins el públic durant molts anys; de manera que, quan se'ls necessita, hi són.

Això no passa amb altres tipus d'artistes de masses. Els còmics, no els faràs pas aixecar-se, oferir diners, enviar-los o el que sigui: només seure i seure.

Hi ha hagut una llavor en terra per fer aquesta mena d'activitats, una llavor conreada durant molts anys. És simplement meravellós de veure

que finalment surt d'aquesta manera. El públic de roc pensa d'una manera molt sana i molt sensible.

P.—*¿Tu creus que el públic i els artistes de roc poden avergonyir els governants i fer-los actuar?*

R.—Crec que sí. Les accions incorrectes posades en marxa per la majoria de governs del món haurien de ser intolerables, i això va també pel mateix govern d'Etiòpia. S'ha dit que el govern etiòp impedeix que alguns ajuts surtin cap a certes regions per raons polítiques, perquè volen mantenir un control rígid sobre una regió determinada. Haurien d'haver estat repartint el menjar en aquesta zona.

P.—*Vas fer una cosa única per a aquesta presentació; tu i el Mick Jagger vau fer el vídeo de la cançó Dancing in the street. ¿Com vau triar-la?*

R.—Vam triar *Dancing in the street* per la senzilla raó que jo no hauria fet mai cap tema del Mick i ell tampoc no n'hauria fet mai cap meu; no és broma.

Vam triar aquesta cançó perquè és estiuenca, i per a nosaltres la cançó de l'estiu més gran de tots els temps segueix sent *Dancing in the street*.

Però no pensàvem realment de fer-ho fins que vam començar a veure la possibilitat seriosa de fer un disc cantant a duo, perquè sabíem que això és molt difícil. O sigui que finalment vam arribar a la conclusió de fer un vídeo per exhibir, i llavors va ser quan vam pensar d'exhibir-lo al *live aid*. Després, els de la casa de discos ens van proposar de fer aquest maxi-single. I aquí el teniu. □